

[Formanden.]

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 280 af 30. Juni 1922 om Menighedsraad.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922 om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

61de Møde.

Onsdag den 25. Januar Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmand Friis-Skotte er modtaget et Andragende fra fhv. Ekstraarbejder ved Statsbanerne Jens Peter Møller om en aarlig Understøttelse.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Hauge: Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre til det foreliggende Lovforslag. Den Diskussion, der førtes i Gaar, var et stærkt Vidnesbyrd om, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger her, er møntet paa et bestemt Indlemmelses spørgsmål, nemlig Spørgsmaalet om Indlemmelse af St. Hans Landdistrikt i Odense. Jeg gjorde i Gaar udførligt Rede for, hvorledes Kravet om denne Indlemmelse var blevet prøvet igennem Aarene fra 1905 og til Dato, og jeg gjorde Rede for, hvorledes Befolk-

ningen stillede sig til Kravet. Jeg oplyste, at Amtsrådet havde billiget Kravet om Adskillelse fra Amtskommunen og Indlemmelse i Købstadkommunen, og jeg gjorde opmærksom paa, at nu, da vi stod ved Afslutningen af denne langvarige Indlemmelses sag, møder den højtærede Indenrigsminister med Forslag for Rigsdagen om at ændre den Lov, hvorefter Indlemmelsen skulde foregaa, og derved forrykkes hele Forholdet, Spørgsmaalet skydes ud, det maa tages op igen til fornyet Prøvelse. Jeg sagde i Gaar, at dette vilde tjene til at forhale Sagen, og de Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte, var ogsaa i høj Grad Vidnesbyrd om, at jeg havde Ret i denne Betragtning. Jeg har ikke været i Tvivl om, at Lovforslaget kunde tjene til Forhaling og ogsaa vilde tjene som Forhalingsgrundlag.

Jeg har derfor ikke kunnet forstaa den Stilling, som det radikale Venstre har indtaget til Spørgsmaalet under Forhandlingen i Landstinget, eftersom det radikale Venstre hele Tiden har indtaget det Standpunkt lokalt, at Indlemmelsen burde finde Sted. Det har man gjort baade i Tale og i Skrift, og jeg forstod ogsaa det radikale Venstre saaledes, da det private Lovforslag blev indbragt her i 1925—26, at det var imod Forsøg paa at udskyde Sagen, at ændre den gældende Lov. Nu sagde den ærede Ordfører for det radikale Venstre i Gaar, at Partiets Stilling var denne, at det maatte være Forudsætningen, at det Lovforslag, der her forelaa til Behandling, ikke paa nogen Maade kunde tjene som Forhalingsgrundlag, men efter at den højtærede Indenrigsminister nu paa ny har udtalt sig om Sagen, kan der dog formentlig indenfor det radikale Venstre ikke længere være Tvivl om, hvorledes Forholdene vil forme sig.

Den foreslaede § 1, 1ste Stykke, hvorefter andre Indlemmelseskrav kan rejses som Modkrav mod allerede rejste Krav eller Krav, der vil blive rejst i Fremtiden, indeholder jo i og for sig ikke noget nyt, for saa vidt som saadanne Modkrav ogsaa kan rejses nu. Det er vi fuldt vidende om, og det har jeg ogsaa gjort opmærksom paa. Nu sagde den højtærede Minister i Gaar, at den Bestemmelse, der her er foreslaet i § 1, heller ikke skal pege paa St. Hans Landsogns Indlemmelse, men være en Bestemmelse for Fremtiden, men, siger Ministeren videre, den foreslaede Bestemmelse indeholder naturligvis en Opfordring til mig som Minister om at prøve disse Spørgsmaal, inden jeg tager endelig Stilling til Indlemmelsen. Her har vi en afgørende